

Vodák a učitel Pavel Kutný

„Křtím tě vodou z Berounky, řeky Oty Pavla.“

prom. ped. Pavel Kutný

- učitel matematiky a fyziky na naší škole v letech 1990 až 2002, ale hlavně ...
- ... vodák (vítěz turistické soutěže „O nejlepšího vodáka ČSSR“ již v r. 1966)
- učil na Gymnáziu v Ostrově nad Ohří, na Pedagogické fakultě v Plzni, odkud musel z politických důvodů odejít, na Základní škole ve Střížovicích, na Odborném učilišti Škoda v Plzni
- vypracoval vlastní metodiku výcviku nových vodáků, do dnešního dne vycvičil přes 1000 vodáckých nadšenců

Jak jsi se dostal k vodě?

Já jsem sice Poděbradák a tam má voda svou tradici, ale k vodě jsem se dostal až na Vysoké škole pedagogické v Praze. Přihlásil jsem se v tělocviku na „vodáctví“, měla nás na starost Zlata Válová - docentka FTVS. V Podolí jsme jezdili v loděnici, každý týden se trénovalo na Vltavě na starých lodích, žebrovkách.

Která byla tvoje první řeka?

To bylo ještě „na vejšce“, a sice Vltava. Ale pozor: Jeli jsme to z Týna nad Vltavou a končilo se v Kamýku. Takhle zvláštním způsobem. Jela se v podstatě Orlická přehrada.

Na vodě s Pavlem

Kde jsi začal učit?

Mým prvním místem byla Střední všeobecně vzdělávací škola (gymnázium) v Ostrově nad Ohří. Ihned jsem se zajímal o to, jestli by se na blízké Ohři nedalo rozjet vodáctví i pro děti. Začali jsme tam do kopyta stavět první laminátové kánoe.

Co tě na vodu tak přitahovalo?

Říkal jsem si, to je pro mladé lidi, pro studenty, úplně něco úžasného. Během týdne na vodě se změní i „ti největší grázlové“ (...). Tam na vodě

Pavel vaří

je vidíš úplně jinak - no pohádka.

Když jsme šli po levém břehu Vltavy z kempu ve Spolí do Českého Krumlova poprvé, pokaždé jsem se těšil, co to s nimi udělá, až dojdou na náměstí. Mně vždy vhrknou slzy do očí, i když jsem tam byl čtyřicetkrát. A nejenom mně, také teď dnešním dětem. Vážím si toho, že i dnes se mládež dá dojmout, a podle toho ji hodnotím.

Jak se začalo jezdit na vodu u nás na škole?

Po roce 1990 mi nabídl Vlád'a Kvapil, jestli bych nechtěl jít učit sem do školy. Jednou takhle přijdu do Kubešovy třídy a oni se domlouvali, že pojedou na vodu, neměli lodě, vybavení ani žádné zkušenosti. A já povídám: „Cože, vy chcete jet na vodu - a beze mě?“ Ta studentka, co to všechno způsobila, se jmenuje Hanka Žlábková.

Jak jste získali první lodě, jak se začalo s výcvikem?

Ve školním roce 1990/91 tahle třída se mnou začala chodit do Červeného Hrádku na lesní brigádu. Z výdělků se koupily první tři lodě, zbytek jsme si zatím museli půjčovat. První

vodácký výcvik na naší škole nebyl ještě na Hracholuskách, ale na Senečáku.

Jaká byla první voda?

Vltava se jela, stoprocentně! Děti byly úplně nadšené, jelo se to jako školní výlet. Já jsem jel pak ještě s těmi svými z učiliště - a ti nadšenci z Kubešovy třídy se k nim přidali a znovu jeli Vltavu. Jenže se museli z Krumlova vrátit, nemohli to dojet celé. Když museli odjet, tak brečeli!

Jak se zakládal Středoškolský klub na škole?

Někdy na jaře roku 1991 byla v Brně založena Asociace středoškolských klubů. Založil ji ing. Lotar Indruch a objížděl školy mimo Brno - dostal se i do Plzně. Ředitelka Věra Míková nás tam přihlásila. Původně klub vedl kolega J. Hyspecký.

Postupně jsme se stali největším klubem v republice. Jsem moc rád, že to tak dobře funguje i po mém odchodu do penze, také že se rozvíjí astronomický kroužek i řada dalších aktivit.

Jak bys srovnal táboření a vodu před padesáti lety a teď?

Dřív to opravdu na vodě nebyla legrace, všechno se vozilo na lodích - i brambory, i rošt ... To vše napěchované v lodích, takže tam nebylo k hnutí, všechno přivázané. A zvrhnout se, to znamenalo dost velké neštěstí, nesmělo se nic utopit - a hlavně pak sušit věci.

Co tě na dnešní době trápí?

Po prvních „hracholuskách“ jsme přijeli do Plzně. Seděli jsme před nádražím, hráli na kytaru, děti brečely a nikomu se nechtělo domů. Dnes se děcka okamžitě rozprchnou. To je negativní, ten šílený spěch, každodenně se někam spěchá.

Pavel Kutný při oslavě svých 70. narozenin

Pavel (coby Neptun) křtí nové vodáky na Berounce – vodou z řeky Oty Pavla ...

Co ty a Ota Pavel? Dětem vždy u táboráků čteš z jeho knížek - a na ně to velmi působí.

Mám takovou malinkou knížečku - Fialový poustevník. No, působilo to i na mě moc. A na ně? Možná proto, že se vždycky skoro rozbrečím, když to čtu, možná ...

Vzpomeneš si ještě, jak křtíš nové vodáky?

„Křtím tě vodou z Berounky Oty Pavla!“
Kterou nejhezčí řeku jsi sjel, která se ti nejvíc líbí?

Mně se nejvíc líbí Vltava, já ji můžu jezdit pořád. Ale taky Dunajec. To víš, že si nevybereš. Každá řeka má něco jiného.

Pavle, díky za ty krásné vody, za večery s kytarou na mostě v Českém Krumlově i jinde, za výborné noční večere, za Tvá čtení z knížek Oty Pavla u táborových ohňů, za Tvůj nenapodobitelný smysl pro humor, za pomoc a obětavost, za Tvé přátelství ...

Honza Hosnedl (a oněch 1000 vodáků ...)

září 2006

